

2.12.2. RÓWNOWAGA CIAŁ ZANURZONYCH W CIECZY

Oprócz wyporu działa przeciwnie do niego skierowany ciężar G , zaczepiony w środku ciężkości S_c .

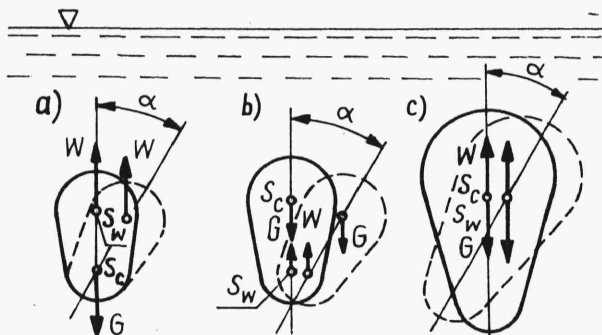
W zależności od wielkości siły ciężenia G w porównaniu z przeciwdziałającym wyporem W można rozważyć trzy przypadki:

a) $G < W$, wówczas siła wypadkowa $W - G$ wypiera ciało w górę do osiągnięcia stanu równowagi, tj. gdy wypór zanurzonej części ciała będzie równy jego ciężarowi.

b) $G = W$, ciało jest całkowicie zanurzone w cieczy i pozostaje w stanie równowagi przy dowolnym zagłębieniu.

c) $G > W$, ciało tonie.

W przypadku ciała zanurzonego w cieczy rozróżniamy trzy warunki równowagi: trwałej, chwiejnej i obojętnej (rys.2.38a,b,c).

Rys.2.38

Równowaga trwała (stateczność) ciała zanurzonego w cieczy zachodzi wówczas, jeżeli jego środek ciężkości S_c leży poniżej środka wyporu S_w . W tym przypadku po wychyleniu ciała o niewielki kąt α powstaje moment sił G i W , który przywróci ciało do pierwotnego stanu równowagi, czyli do takiego położenia, kiedy środki ciężkości i wyporu S_c i S_w znajdują się na tej samej osi pionowej.

Jeżeli środek ciężkości leży powyżej środka wyporu, wówczas siła ciężkości i wypór dadzą moment, który zwiększy początkowe wychylenie α . Jest to warunek równowagi chwiejnej (niestateczności) ciała pływającego. Jeśli środek ciężkości pokrywa się ze środkiem wyporu, to siły G i W nie dadzą momentu, a ciało po wychyleniu nie zmieni swego położenia, czyli znajduje się w stanie równowagi obojętnej.

2.12.3. WARUNKI RÓWNOWAGI CIAŁ PŁYWAJĄCYCH

Ogólne warunki równowagi ciał pływających można sformułować następująco: ciało pływające w cieczy pozostaje w stanie równowagi wówczas,